

Antigone contemplates her punishment at the hands of Creon for honouring her brother Polyneices' body

νῦν δέ Πολύνεικες, τὸ σὸν
 δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι.
 καίτοι σ' ἔγῳ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὗ.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἄν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔψυν,
 οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανῶν ἐτήκετο,
 βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀν ἡρόμην πόνον.
 τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἥμπλακον,
 μητρὸς δ' ἐν Ἀιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς δοτις ἀν βλάστοι ποτέ.
 τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἔγῳ
 νόμῳ Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὡς κασίγνητον κάρα.
 καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ᾧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
 ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.

Sophocles Antigone 902-20

1B 1 2003

ἄρνυμαι - to win